

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — — 60 Lei. Negyed évre — — — 15 Lei.
 Fél évre — — — 30 „ Egyes szám ára — — — 1-50 „
 Nyilttér soronként 5 Lei.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
 Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
 Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők. Kéziratok nem adtnak vissza. Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

A muzeumi életből.

Irta: Mallás József.
 (Folytatás és vége.)

Mindezekből nyilvánvalóvá lett, hogy az ország vidéki muzeumainak elejére kerültünk, mi, akiknek hajóroncsát a zord hullámok még csak a közeli multban menthetetlenül mély sirba készülték csapni. Mi jutottunk ebbe a helyzetbe, akiknek egyetlen jövedelmét azon megtakarítások képezték, hogy a muzeumi igazgató volt évtizeden keresztül ennek az intézménynek hordárja, seprűje és törőrongya is egy személyben.

És ma? Bátran és büszkén állíthatjuk, hogy a „Hunyadmegyei Múzeum“-nak olyan szervezete van, amelynek nincsen párja Romániában és a külföld vidéki muzeumainál is talán hiába keresnők.

Távol áll azonban — ezeknek felemlítésével — azon szándékom, hogy az elért sikereket, a nagy haladást és a szokatlan gyors fejlődést és az ezekkel járó biztos jövő megalapításának az érdemét a magam munkája, a magam szorgalma gyümölcseként óhajtsam beállítani, a józan ész ezt tiltja tennem, hiszen jól ismerem az embereket, az életet és a megváltozott viszonyokkal számot tudok vetni. Én nem tettem egyebet, mint azt, amit beígértem: teljesítettem kötelességemet! Sem többet, sem kevesebbet nem tettem. És amint kész vagyok undorral és megvetéssel visszautasítani az engemet valaha valamely részről érő támadást, vagy meggyanusítást, úgy más részt igazságot követelek, elismerését annak az igazságnak, hogy — bár megváltozott viszonyok nélkül is — kötelességteljesítéssel

sokat és nagyot sikerült volna a Múzeum ügyén lendíteni, úgy mégis csakis a megváltozott viszonyok eredményezték azt a lendülő neki szaladást, azt a hatalmas fejlődést, amely jelenben muzeumi életünket jellemzi.

Mi, akik a történelem és az élet igazságát keressük, ezen tárgynál el kell kissé időznünk, hiszen kötelességünk van téve a való tényeket kideríteni és azokra reá is mutatni.

Azt kérdezzük: mi volt a Múzeum a multban? a becsületes belátás nem mondhat egyebet: egy a vármegyei szűkebb társadalomból alakított privát társaságnak — ha úgy tetszik — egy „erkölcsi testületnek“ tulajdona, amelynek működését az államhatalom, miután az szintén a kultúrát szolgálta, erkölcsileg szívesen és anyagilag is kevésbé támogatta, addig amíg ezt a társadalmi alakulatot támogatásra érdemesnek találta. Reánk következett nehéz időben pedig — érdemünk szerint — teljesen magunkra hagyott és már-már készültünk kimulni és csak az utóbbi időben sietett újból segítségünkre, tagadhatatlanul most már fokozottabb mértékben, a mint azt eddig tettem. Ezen felül nemcsak soha sem érthette volna el a teljes érdemeségnek a magasságát. Azonban így is a fejlődésnek, a haladásnak olyan pontjára jutottunk már el, amely már sejtette — teljes társadalmi és állami támogatás mellett — nagy jövőnk. Ezen szép jövő azonban — megváltozott viszonyok nélkül — soha nem következhetett volna be teljes mértékben.

Megmondjuk, hogy miért nem: nem azért, mintha az illetékes szakférfiak és fórumok: egy dr. Pósta, egy dr. Mihalik, egy dr. Hor-

váth és a Felügyelőség ezt nem óhajtották volna, hanem csakis azért, mert a mi székhelyünk nem volt pl. Rákóczy városa, mert a mi Múzeumunk nem lehetett — adott viszonyoknál fogva — a székely-magyar kultúrtárgyaknak kincses tára, hanem csak a nagy román többségű Hunyadvármegye erősen vegyes kulturájának a hirdetője és így, bár mi is voltunk már valami és valaki, egy ronda pajtában meghuzódva csak irigy szemmel nézhettünk Kassa és Sepsiszentgyörgy felé.

És amíg a magyar állam óriási anyagi áldozatával felépült a fényes pompájú aradi kulturapalota, hogy abban helyet foglaljon a 48-as ereklye múzeum, addig a szomszédos vármegyében: itt minálunk Hunyadvármegyében a muzeumi igazgató sajátkezűleg tapasztotta és malterozta a kincseket tartalmazó — „Múzeum-épület“-nek keresztelt — ólnak roskadozó falait.

És mialatt felépültek a hatalmas méretű, freskó-diszes marosvásárhelyi, a fényes temesvári és a szép békéscsabai kulturapaloták — hogy csak a tőlünk közelebbre esőket említem — amelyeknek nagy és díszes tornyai még ma is konganak az ürességtől, addig a mi Múzeumunk, amely biztos jövőt nyújtó anyaggal már bővíben rendelkezett, mint az állami főreáliskolának megtört zsellér lakója még annak a reményéről is le kellett mondania, hogy szerény otthonául elfoglalhassa azt, ami az övé volt, a Bethlen Gábor-féle Magna-Curiát.

Igen, mert ezen reményeinket egy másik nagy hatalmasság, a helyi viszonyok mostohaasága sorvasztották el, amely miatt minden nemes igyekezetünk meddő maradt.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Szombati-Szabó István: „Életem“

Irta: Pogány Albert.

„Életem“!.. Nagyságosan égreoromló, töprenkedtető cím, magabizó lírikus ígérlet, Szombati-Szabóhoz méltó formába vészett lélekbenzés. Valahogy úgy érezzük, hogy a nagy kozmosz dübörgő lehellete zeng felénk belőle úgy, ahogy végigszáguld egy rendkívül finom, érzékeny lelken: a költő lelkén.

És ez a lélek fájdalmas, remegően könnyes, téveteg sirással rezonál a nagy Mindenség érintésére s kizendülnek belőle szent, halkfinom csodák, zengő életszolozmák, szelid magasíratások.

A költő is érzi, hogy ő az Élet mesterhegedűje, hogy el van hivatva az Élet egyörök szimfoniájából néhány taktust lejátszani, az örök Titok ködös homályából megfejtéseket harmoniával kizengeni.

Maga mondja:

„Szeretnék mindent tárt-szemekkel látni,
 Szeretnék tág-torokkal jajt-kiáltni.“

És lát és meglát „tárt szemekkel“ sok mindent és sirva remeg lantján a szomorú emberi jaj.

Csendülő színek, lüktető vágyak, könnyes,

lemondásos-megnyugvás út szíven a „Széfaciklus“ olvasásakor. Márvány-obeliszkes emlékkállítás a „fehér arcu bosnyák asszonynak, aki“: (amint a prologos ajánlás szentimentálisan vallja) „a háború ember-tépő lélegerebenjén széttépett élet-hitemet és élet-vágyamat az élet-akaratommal együtt nekem visszaadta s megroncsolt életemet játékból és játéku magának összerakosgatta, azután szerelme máglya-tüzén meggyújtotta, hogy égésében gyönyörködjek és maga is beleégjen“.

A Mának fáradt embere menekül a Tegnap asszonyához, hogy lelkének áldott álmaival tömjénezzze körül annak fehér alakját.

Asszonyos, kusza, könnyes sorok hirdetik a „Széfa szépségének dicséretét“:

„Oly szép vagy, mint egy nyári déli álom,
 Oly szép vagy, mint a barackfa-virág,
 Oly szép vagy, mint egy holdas őszi este
 És mint az erdők messziről.“

Soha poéta ennél több szépséget, ennél több harmoniát nem álmodott bele az asszonyába.

És fölzeng az Ige:

„Szeretlek jobban mint az életet,
 Mint a halál a holtat: úgy szeretlek.“
 („Együgyű szerelmi vallomás.“)

Örökös tétova remegések az Élet legnagyobb valóságáért, az: Asszonyért; a mult

lázának a jelenbe másolása, a csöndes lemondás szordinós muzsikáján keresztül. Finom, sejtelmes fájdalom csókolja emberivé ezeket a könnyes írásokat, örök, férfit-fölverő remegések hajolnak belőlük a szívünk fölé! Elmúlik minden, de a Tegnap álma örök-kévaló!

„Elmúlik minden.“

A bánat arca lassan megvidámul.
 S elhervad, mint a réten a virág:
 A vig arcokon a vidám mosoly,
 Koldus-botot fog a gazdag reménység
 S a szomorúság kacagásra válik.
 (Csak én szeretlek téged mind-halálíg)
 (Csak te nem mulsz el tőlem.)“

De beledöbbennek Szabó forró, poéta-lelkébe az Élet nagy miértjei is és kutató, kereső szemmel, harsányan idézi a soha meg nem jelenő Azértot.

„Miért válnak torzzá, — hogyha már elértük
 A szépségek, bár sorsot adtunk értük?“
 („Penitencia.“)

Lobog az emlékezés tüze és pászmász fénynyalábot vet a Széfa, verseken átködlő fehér homlokára.

Az idézettekén kívül a ciklus legsikerültebb darabjai közé tartoznak: „Megáldom, Széfa, a csókjaidat“, „Üzöttjei életnek és halálnak“,

Látjuk tehát, hogy teljes kifejlődésünknek határt szabtak rajtunk kívül eső okok, melyeket ezen határmenti és román többségű vármegyének körünkben csoportosult legjelesebb férfiainak — hogy csak dr. gróf Kuun Gézát említsen — nem sikerülhetett soha sem elhárítani.

És kérdezem, mi vagyunk mi most? Az utolsókból lettünk az elsők!

És mi, akik nem a politikának üres szavait tüztük zászlónk jelképéül, hanem azon ideális cél megvalósítását, hogy olyan muzeumális életet éljünk, amely a köznek és a kulturának szolgálatában áll, csak örömlüknek adhatunk kifejezést, hogy — ott, ahol működési körünk bennünket a multban is kötött — felküzdhettük magunkat az első helyre.

Mert ha a multban lehetővé volt téve, hogy egy-egy magyar hazafi könnyező szemmel elmerülhetett az aradi vértanúk „Ereklye Muzeum”-nak egy-más tárgyán és megdobbanó szívvvel lelkesedhetett Kassán a „Rákóczy Muzeum”-nak emléktárgyain, úgy az rendén volt. Éppen ily természetes, hogy az új impériumon belül, a mi Muzeumunk, a multak emlékeinek ezen gazdag tárháza lett az a hely, ahol a lelkesedés és a csendes magabamerülés ad mindennap találkozást a román állam legértékesebb tényezőinek és a rajongva tudnivágyó ifjúságnak.

Az ősök emlékei iránti határtalan tisztelet és tanulni akarás egyfelől, másfelől a kultur-ember műveltsége, a jó tájékozottság és erős szaktudás jellemzi ma már legtöbb látogatónk, bizonyosságát adva annak, hogy ez az állam akar és tud is kultur életet élni.

Azokban, hogy addig amíg mindenképp meggyőződhettem, hány általam átvirrasztott éjszaka tünését látta meg a hajnal hasadása, hogy mennyi könnyemet itta fel éjjeli vánkossom, azt meg nem mondhatom, azonban bizonyos, hogy nem volt annyi, hogy a kötelességteljesítés utjáról eltudtak volna engemet terelni.

És most, hogy megint dolgozhatunk, arra kérjük ezen vármegye társadalmának színejavát, vallás és nemzetiségre való tekintet nélkül, szíveskedjenek ebbeli igyekezetünkben

támogatni, hogy a jövőben is teljesíthessük ezen kötelességünket, mert csakis ha ez sikerülni fog, akkor van teljesítve az egyeseknek is kulturrenberi kötelessége.

Hiszen közös cél, közös érdek szolgálatában állunk mindannyian. A cél, az érdek: a közös mindannyiunké: az emberi kultúra, az emberi haladás és a szellem szabadsága!

És ha ebben a munkában sikerül az egész társadalom támogatását megnyernünk, úgy akkor arra is kell kérjünk: úgy teljesítsék ezen kötelességüket, hogy egy pillanatra se felejtkezzenek meg a lényegről a forma kedvéért, mert hiszen csakis úgy fogunk áldásos működést kifejezni a megállapított kereteken és szervezeten belül.

Számba vettem a megmaradott erőnket: a 300 tagu Társulatunk 44 tagra apadt le. Ezen létszám mellett — természetesen — gondolni sem lehetett arra, hogy működésünket újra felvegyük, éppen azért az illetékes hatósági tényezőkkel megbeszélve és megvitatta a dolgot, eszközöket és módokat kerestünk arra nézve, hogy működésünket újra felvehessük. Miután — nagy nehezen — azok meglettek találva, érintkezésbe léptem Társulatunknak több értékes régi tagjával, akikkel megtárgyaltatván az ügyet, megszerkesztettünk román, magyar és német nyelven egy felhívást Hunyadvármegye közönségéhez, amelyben röviden kifejevén céljainkat, egy táborba való tömörülésbe hívtuk fel a kultur mozgalmak iránt érdeklődést mutató tényezőket.

Ezen felhívásunk már eddig is szép eredménnyel járt, amennyiben a vármegyének minden részéből történtek jelentkezések olyan számban, hogy bátran és a jövőbe vetett teljes bizadalommal újból megkezdhetjük működésünket es kelio támogatás mellett — hiszem: a „Hunyadvármegyei Történelmi, Régészeti és Természettudományi Társulat” az érdemes munkának lesz megszentelt otthona, amely egyben — a megváltozott viszonyokon belül — első olyan intézménye lesz az országnak, amelynek csarnokain belül a tudomány, az irodalom és a művészetek érdekében Erdély három nyelvű népének minden értékes fia, nemes versenyre kelhet egymással.

— Berthelot tábornokot Hátszegre hívják nyaralni. Constantinescu miniszter és Piso képviselőházi alelnök a törvényhozás megbízásából Hátszegen kastélyt vásároltak Berthelot tábornok számára, ahová őt nyaralni meghívják.

Lóvél a gyermekekhez és mindenkhez!

Hull a hó, immár méternyi magas réteg borítja a földet. Örvend a gyermekhad, lehet szánkózni, vagyis rodlizni. De vannak ám emberek, akik nem örvendenek a hónak, a hidegnek, akiknek a téli évszak gondot, bánatot, nélkülözést és a „nincsen”-nel való küzködést jelent. A könyörületos emberi sziv azonban bekopogtat ide és segít. A jótékony-sági egyletek és a nemeslelkű emberbarátok, a jómóduak, a szerzett és öröklött „vagyonok”-ban daskálók — megvetésre méltó kevés kivétellel — teljesítik ebbeli kötelességeiket. A fázó, didergő és éhes árvák, özvegyek, nyomorékok, aggok számon vannak tartva s — ha nem is úgy, amint kellene — segíyeztetnek.

Fogékony, nemeslelkű gyermekek! Hozzatok szól e pár sor, hozzatok, akiknek romlatlan lelkét még nem fertőzte meg az „Élet” s a létért való küzdelemben kapott ütések igaztalansága.

Ti szeretitek a gyümölcsöt; almát, szilvát, körtét, ribizlit, szőlőt stb. egyaránt. Amikor édes Anyátok a délutáni uzsonnához egy gondosan megőrzött almát, körtét nyom a kezetekbe, jusson eszetekbe, hogy a gyümölcs-fát szorgos emberi kezekon kívül egy csomó „ingyenes munkás” is gondozza: a hasznos és éneklő madarak. Ezek a természet virulása idejében; tavaszkor, sőt a nyáron és ősz-ocel ingyen dolgozó napszámosok, akik nem sztrájkolnak, béremelést nem kérnek, hanem vidám csicsergéssel, énekléssel pusztítják a kártékony rovarokat, férgeket, hernyókat, állcákat és petéket a fákról.

Most szegények lomha repüléssel üres begygyel siralmasan sipognak, mert a vastag hóréteg eltakar előlük minden táplálékot. Ezeket nem lehet kapálni külden, napszámba állítani, ők most a jóemberek jószívére vannak utalva.

Gyermekek, fiuk, lányok, tanuló-ifjúság, gondozzatok ezen kis állatkákat! Egy száraz, tiszta, lehetőleg fedett helyen levő deszkára naponként hintsetek egy kis kenyér-, kifli- vagy zsemlemorzsát, egy pár szem zab, kender- vagy tökmag, sótalán faggyuba kevert darált kukorica stb. nagyon megfelelő táplálékot nyújt szegényeknek.

A trágyadombokat fedő havat is jó leseperni, mert ott is sok alkalmas hulladékra találunk.

Istennek tetsző nemes cselekedet a szegény állatkát védeni s emellett hasznos is! CselekedjeteK úgy, ahogy nemes szivetek sugalja!

Ti, felnőttek pedig — buzdítsátok e lelket, szivet nemesítő cselekedetre az ifjúságot!

San-Toy.

VIDÉKI

előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat bekülden, előfizetéseiket postafordultával megújítani szíveskedjenek, mert ellenesetben — legnagyobb sajnálatunkra bár — kénytelenek leszünk lapunk további küldését jelen számmal beszüntetni.

Kiváló tisztelettel:

A kiadóhivatal.

„Elment”, „Bucsuzkodás”, „Kérdések, mikre nincsen felelet.”

Más zenék jönnek!

Egy forró, poétalélek nézi szép, halott nézésekkel szemében, az elköszöngető Életet; az introspexis felocsudó, körülnézése remeg meg halk, bánatos muzsikával lelkében.

Valahogy a Mindenség orgonál föl előttünk; nagy kérdések és zengő sirámok és szomorú megfajthetlenségek vibrálnak felénk ezekből a vijjgató hegedüként siró írásokból:

„Ki költötte e furcsa dalt?

Ki töltötte e korcs italt?

Kitől való e nyugtalan s csodás

Fél-álmodás? („Életem”)

Valahogy felmagasul előttünk az ős Szépség, az ős Ok alakja, akihez furcsán, panaszosan száll a könyörgés:

„E furcsán hangzó éneket

Azért dadogtam én neked:

Vedd jobban szemre, Istenem,

Az életem.”

Komorcsengésű, hatalmas szimbólumok világnak élénk, („Fekete vonat”, „Sülyedő gálya” stb.) szinte félelmesen nagyszerű meglátásokat hozva.

Őszbe induló ember vágya, pátriához való szeretete, messiásos hitvallása melegül hozánk az „Életem” olvasásakor.

Lélek oromlik fel előttünk, aki edénye a Szépségnek, az Álomnak, a Titoknak s aki szomorúan, nagyon: Ember.

Az „Életem” és a „Hitvallás messiások földjén” c. ciklusok legsikerültebb versei, az említettekön kívül: „Induló ember bucsuzkodása”, „Szordinós tavaszi esti nótá”, „Viaszkodás önmagam ellen”, „Strófák a szememről”, „Élet-látás”, „Kerek erdő, magyar erdő”, „Vak-Vazul herceg panaszkodása”, „Magyar Gangesz, ó gyászok szent folyója”, „Hitvallás Messiások földjén”, „Néma harang az őrtoronyban”.

Szombati-Szabó István egyike legkiválóbb erdélyi poétáinknak. Most megjelent kötetével, — mely örök kincse az erdélyi magyar irodalomnak — nem változott róla alkotott képünk, csak mélyült, hatalmasabbá, igazabbá vált; a teljesen kiforrott poéta áll előttünk, célraeszlő sápadt homlokkal, tudatos akarásba lendülten.

Tulajdonképen egész költészetének lényege benne van ebben a két szomorú-lelkes, gránitos sorában:

„Szívemmel látok: nagy, nyílt egy-szemmel.

Szívemmel hallok: véres egy-fülemmel.”

A könyv a „Kaláka” köntösében hagyta el a sajtót.

NAPI HIREK.

— A ref. Kún-kollegium diákestélye február 3-án, esetleges akadály esetén február 10-én tartatik meg a következő műsorral: 1. Lavotta János, a) Szerenád 1686-ból. Előadja az ifj. zenekar. Ebből keletkezett 1810-ben Csokonai V. M. szövegére b) A reményhez. Előadja az ifj. ének-zenekar. 2. Tompa M. „Egy házasság“ c. költeményét szavalja Vas György VIII. o. t. 3. Mascagni: Intermezzo a „Parasztbecsület“ dalműből. Előadja az ifj. zenekar. 4. Magyar-tánc. Táncolják: Coterla Teréz, Csűrös Ida, Görög Gizella, Nagy Ilona, Nagy Ella, Nemes Ilona, Redl Frida, Surányi Anna főgimn. és felső keresk. isk. tanulók. 5. Bach: Gavette. Előadja az ifj. zenekar. 10 perc szünet. 6. Szeget szeggel. Vigjáték 1 felv. Irta Kisfaludy K. Személyek: Villányi Bálint földesur: Lázár Zoltán VII. o. t., Liza, Póli leányai: Demeter René VII. o. t., Schulz Margit felső k. isk. I. o. t., Tóházi Lajos kapitány, Tóházi Egyed ügyvéd, testvérek: Hajós Imre VIII. o. t., Koppány Sándor VIII. o. t., Domonkos, uradalmi tiszt: Török Imre felső k. isk. II. o. t. Villányi inasa: Nagy Gyuris János VII. o. t. Történi Villányi jószágán.

— **Megyebál.** Déván folyó évi február 3-án este tartják a megyei tisztviselők — dr. Dublesiu György prefektus védnöksége alatt — báljukat, melynek rendezésére nagy gondot fordítanak és amelyre a megye egész román intelligenciája készül.

— **Elhalasztott közgyűlés.** A helybeli „Magyar Kaszinó“-nak miniszterileg jóváhagyott alapszabályai szerint folyó hó 28-ikára összehívott évi rendes közgyűlése hatósági rendelkezésre bizonytalan időre elhalasztott. A közgyűlés újabb határnapját lapunkban közölni fogjuk.

— **Halálozás.** A régi Petrozsény egyik legjellegzetesebb embere költözött el f. hó 9-én az élők soraiból: Dombora László, Petrozsény nyugalmazott főjegyzője. Már 1868-ban került a Zsilvölgyébe, mikor az még egyszerű havasi falucska volt és még vasút sem kötötte össze a külvilággal. Dombora László fáradhatatlan szorgalmu, egyenes jellemű ember volt és midőn livazényi tanítói állásáról Petrozsény élére került mint jegyző, személye szorosán egybeforrott Petrozsény kezdődő polgárosodásával, majd rohamos, nagyarányu fejlődésével. Nagy és eredményes munkát fejtett ki a petrozsényi bányák széldületes fejlődése érdekében és személyes sulyának közbevetésével mindenkor elhárította a maradi elemek által a bányák fejlődésének útjába gördített akadályokat. Dombora László neve mindenkor diszes helyet fog elfoglalni Petrozsény történetében. Nagy közönség kísérette utolsó útjára csütörtökön, január 11-én délután Petrozsény fejlődésének eme nevezetes tanuját és részesét, ezzel is leróván a város sorsával együttérzők kegyeletét.

— **Betörés.** Ábrahám József kereskedő Országuton levő üzletébe f. hó 21. vasárnap éjjel betörték s 15.500 leu készpénzt s circa 10.000 leu értékű árut elloptak. A betörők az üzletajtó keresztvasát tartó mélyen bevett nagy szöveget húzták ki s úgy hatoltak be. Távozáskor újra helyére rakták a szöveget úgy, hogy a betörést a tulajdonos csak akkor vette észre, amikor szétdult üzletébe hétfőn reggel benyitott. A rendőrség erélyesen nyomoz s kilátás van reá, hogy — miként az Ábrahám Manó üzlet betörőit, úgy ezeket is — kézrekeríti. A villanyvilágítás hiánya ezen nagy forgalmu uton elkövetett betörésnél előnyösen játszott közre.

ERZSÉBET MOZI a „TRANSSYLVANIA“-ban.

Ma vasárnap, jan. hó 28-án
délután 4 és este 8 órakor:

A halott szeme

Szenzációs Atlantik film 6 felv.-ban
Jókai Mór egyik regénye nyomán.

Ezenkívül

Nagynénik szentháromsága.

Kitűnő vigjáték 4 felv.-ban. Dorian film.
Főszereplők: Lotte Neumann,
Huszár Károly (Puffi), Paul Heidemann.

+++++

Jövő vasárnapi szenzáció

VAMPIROK

Óriási látványos film 6 felvonásban.
Főszereplők Jack, a csoda majom és
a híres Albertini csoport. Ezenkívül

Titkok szigete.

Nordisk film.

— **Halálozás.** Obermayer Sándor városi erdész f. hó 23-án 50 éves korában meghalt. Temetése f. hó 25-én ment végbe a róm. kath. egyház szertartása szerint nagy részvét mellett.

— **Eljegyzés.** Vásárhelyi Iván volt szászvárosi, jelenleg petrozsényi kereskedő, az ottani Pop Emil cég alkatmázottja, a napokban tartotta meg eljegyzését Reinfeld Áron, a helybeli „Korcsmárosok és Vendéglősök Rt.“ főkönyvelője leányával, Laurával.

— **Lopás a petrozsényi Emke-szállodában.** A „Zsilvölgyi Hirlap“ írja: Kedden délelőt Schömmer Adolf temesvári kereskedelmi utazó panaszt tett a rendőrségen, hogy az Emke-szállodában szobájába ismeretlen tettesek behatoltak és onnan pénztárcáját, melyben 3000 leu készpénz, azonkívül incassó könyvét ellopták. Az incassó könyvben a következő követelések voltak: Ábrahám József, szászvárosi kereskedő 3000 leu, Slodeau Miron kereskedő Piski 5000 leu és Fábian Mór kereskedő Déva 600 leu. A rendőrség bevezette a nyomozást.

— **Zárórarendelet.** Újabb rendelet jelent meg, mely szerint a zárórát semmiféle indokkal nem lehet meghosszabbítani, illetve kitolni. E rendelet alól is természetesen kiesnek a táncmulatságok, amelyeknél az engedélyben feltüntetett záróra az irányadó.

— **Utazási kedvezmény a prágai mintavásár látogatóinak.** A CFR. igazgatósága a prágai mintavásár látogatóinak március hó 11-től 18-ig ötvenszázalékos vasuti kedvezményt engedélyezett. Ezek a jegyek március 28-ig maradnak érvényben, ha a prágai mintavásáron a jegyet lebélyezik.

— **Az első országos baromfikiállítás Kolozsváron.** A „Fauna“ kis háziállattenyésztők egyesületének szövetsége múlt hó 18-án és 21-én Kolozsváron kiállítást rendezett, amely elég jól sikerült, bár az erdélyi tenyésztést nem eléggé reprezentálta. Kiállításra kerültek a következő állatok: tyúk, lud, kacsa, pulyka, gyöngytyúk, galamb (diszgalamb, husgalamb, röpgalamb, forgó röpgalamb, postagalamb) nyul, tengeri malac, kutya, kanári. A kiállításon összesen 418 drb. állat lett be-

mutatva Ebből I. o. oklevelet nyert 197, II. o. oklevelet nyert 117, III. o. oklevelet nyert 54 és figyelembe nem vétetett 50 drb. A kiállításon egy dévai is kitüntetésben részesült. Kunsch Lajos 1 drb belga óriás és 2 drb ezüst francia nyullal I. o. oklevelet nyert. Itt emeljük meg, hogy a Columbia aradi galamb és kis háziállattenyésztő egyesület is múlt év és hó 31-én Aradon szintén kiállítást rendezett.

KÖZGAZDASÁG.

A „Dévai Iparbank Rt.“ felszámolása. A „Dévai Iparbank Rt.“ f. hó 28-án tartandó közgyűlésén kifogja mondani a felszámolást, amennyiben az Iparbank teljesen átalakul. A részvénytársaság összes vagyonát átveszi az újra alakult Ipar- és Kereskedelmi Bank (Banca Industrială și Comercială din Deva) Részvénytársaság. Az Iparbank igazgatósága már október óta folytat tárgyalásokat az új részvénytársasággal, s most egy szerződést kötött, mely az összes érdekelteket kielégítheti. — A szerződés jóváhagyása lesz a rendkívüli közgyűlés feladata, melyen a részvényesek látni fogják, mily körültekintéssel és gondossággal óvta meg az igazgatóság úgy a betevők, mind a részvényesek, mind az adósok érdekeit. Az új bank 5 millió leu alaptőkével kezdi meg az üzletet s így nemcsak Déva város, hanem a vármegye kereskedelmi életében is nagy szerepet fog játszani.

Dr. SEIDNER S. fogorvos

és szemspeciálista, Szászváros,
Városház-tér (Rob-féle üzlet felett.)

Rendel naponta d. e. 9-12, d. u. 2-5 óráig.

151 1-

Eladó ház.

Helyben, a Fötéren fekvő,
üzleti helyiségekkel bíró
ház eladó. Értekezhetni

Rápolthy Bélával

Szászváros, Fötér 30. sz.

Ugyanott

bab, árpa, korpa,
bármily mennyiségben kap-
ható! 149 2-3

Nyomdász-tanonc felvétetik.

„METAGA“

javitó és galvanizáló műhely

Glatz Rudolf

Nagyszeben, Jungenwaldstr. 1.
Telefon sz. 120.

Nikkelez,
ezüstöz,
oxidál,
rezesít,
aranyoz.

Galvanizandó tárgyak Nagyszebenben
a műhelyben, Szászvároson pedig STREIT
UTÓDA cipőüzletében adandók le.

125 1-10

Pártoljuk a helyi ipart!

Sárkány József szücsmester

Szörme áruk, vadbőrök, bundák készítését, javítását, nyaralását vállalja!
Szászváros, 131 5-52
Romoszi-ut 7.

TÖRÖK BÁLINT kocsigyártó

Szakmába vágó új és javítási munkákat olcsón vállal.
Szászváros, 132 5-13
Ország-ut 25.

Graffius Adolf gép- és műlakatos

Elvállal e szakmába vágó mindenféle munkákat. Motor- és cséplőgép javítás. Wertheim szekrények javítása, nyitása. Szászváros, Főtér (gyógyszertár udvarán.)
1333 5-52

KÖNIG KÁROLY

szoba-, cim- és épületfestő Szászvároson
Szénatér 7. sz.

Vállal minden e szakmába vágó munkákat, tervek készítését. — Külföldi gyárosokkal való összeköttetés révén a közelgő tavaszi szezonban a legmodernebb mintákkal szolgálhat.
146 2-10

NAGY ISTVÁN cipész-mester

Szászváros, Klastrom-utca.

Raktáron kapható: hazi posztó-cipő börtalppal 80.— leu-tól feljebb. Elvállalok gyermek- és fiu-cipő felsőrész készítését 15.— leu-tól feljebb.
136 4-

Autó-garázs és gépjavitó műhely!

Benzin, mindenféle gépolaj, carbid kapható. Autó, mindenféle gép- és motorjavítás, vulkanizálás elvállaltatik.

Személyszállító autó helyben és vidékre bérelhető! Tisztelettel:

TRIFF és NASTA

Szászváros, Ország-ut (a malom mellett.)
140 Telefon: 33. 3-11

COMA JOAN szijgyártó,

nyerges és bőröndös, Szászváros,
Ország-ut 18. (Linhart-féle ház.)

Jutányos árban vállal e szakmákba vágó mindenféle munkákat: hám- és lószerszámok, kézi- és utazó táskák, bőröndök stb. készítését, javítását.
142 3-

Mindenféle

női- és férfi-ruha,

továbbá kelmék, fonalak kémiai festését **olcsó árban**
:: elvállalom ::

Tisztelettel:

Dobay Ferenc

kelmefestő Szászváros, Füzfa-utca 18 sz.

114 9-

Nősülni óhajt állásban lévő gör. kath. 48 éves, egy gyermekes diplomás közigazgatási tisztviselő. Bármilyen vallásu vagy nemzetiségű intelligens nő, leányok, özvegyek, a kort és vagyoni állapotot felületesen lehetőleg arcképes „Jegyző” jellegével beküldött ajánlatait e lap szerkesztősége továbbítja.
148 2-3

Gépleány

azonnal felvételük
lapunk
könyvnyomdájában

Ábrahám Manó

fűszer és vegyeskereskedése

Gyors és pontos kiszolgálás!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a helybeli piacon 17 év óta fennálló üzletemet a régi szolid alapon kibővítettem és berendeztem. — Dusan felszerelt rak-tárakban állandóan kaphatók:

Különféle kitűnő minőségű aradi Neumann-féle lisztek, fűszerárak, petróleum, gyertyák, szövőgyapot, cernák, vásznak, himző- és kötőpamutok, gyapotárak, (cseh gyártmány) minden színben, termények (kukorica, kendermag, korpa) stb.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradtam tisztelettel:

Ábrahám Manó

fűszer és vegyeskereskedő, Szászváros Főtér
97 14-15

Üzletmegnyitás!

Szászvároson a Sörház-utcában (a járásbiróság mellett) lévő

„Szöllő”-vendéglő

étterme és kávéháza újra megnyit. Izletes ételek, jó italok, pontos és gyors kiszolgálás! Abonensek elfogadtatnak. Minden este cigányzene! - Szombatonként reggelig nyitva!

Szives pártfogást kér

SOLYMOSY GYULA,

a „Szöllő”-vendéglő bérloje.

138 3-4

Egy 10 m. hosszú, 90 cm. széles, 3 m. magas kukorica-kas (kotárka) eladó, továbbá Ujtemplom-u. 3. sz. alatti ház is eladó. — Értekezhetni Moldován János mészáros-mesterrel Szászváros, Romosz helyi-utca 3-a. zám alatt.
139 3-3

Eladó butorok!

Egy komplett hálószoba, egy komplett ebédlő és több más butor eladó. Bővebbet e lap szerkesztőségében vagy kiadóhivatalában.
143 3-3

Mindenféle

vadbőröket

legmagasabb napi árban veszek.

Junger Samu

kereskedő, Szászváros Országut 4.
109 10-12

Veszek:

120 7-12

törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb napi árban.

Margel Vilmos,

órász, ékszerész és látszerész
Szászváros, Vásár-utca.

Lőwy Sándor versenyáruháza

Petrozsényi-ben

a kelengye osztályon a következő olcsó árakat vezette be:

1 mtr. kelengye vászon fehérneműre, 80 cm. széles	27.— leu
1 „ „ „ alsólepedőre, „ „ „	33.— „
1 „ „ „ paplanlepedőre „ „ „	33.— „
1 „ „ „ duplaszéles, lepedőre	95.— „
1 „ „ „ paplan-lepedőre	103.— „
Női ingeket már 63 leitől kezdve árusítok.	
Női fehérnemű garnitúrákat 175 leitől kezdve.	
Damaszt abrosz	163.— „

Tisztelettel:

Lőwy Sándor versenyáruháza Petrozsény.

134 4-52